
L'aqüeducte romà de Barcelona

Autor:

Data de publicació: 03-01-2021

La colònia romana de Barcino va ser proveïda d'aigua gràcies a un doble aqüeducte que convergia a l'actual plaça Nova. Un d'ells va portar l'aigua del Besós del que avui és el municipi de Montcada i Reixach. El segon sembla venir de Collserola. Montcada, a la qual pertanyen els arcs de la plaça Vuit de Mara, va ser construït al segle I i tenia poc més d'11 quilòmetres de longitud.

BARCELONA SECRETA

L'enderroc el 1988 d'una finca del carrer Duran i Bas va descobrir els únics quatre arcs supervivents de la infraestructura que subministraven aigua a Barcino i que es conserven com a part d'un mur a la plaça Vuit de Març.

El tram supervivent de l'aqüeducte romà de Barcelona

Xavier Casinos

XAVI CASINOS

03/01/2021 00:05

Els arcs de l'aqüeducte romà que es troben a la plaça Nova, al costat de l'antiga porta de decumana de Barcino, és una

mentida, és un fals construït el 1958. L'única secció supervivent de l'aqüeducte va ser descoberta per casualitat el 1988 després de l'enderrocament d'un edifici al carrer Duran i Bas.

Es tracta de quatre arcs en molt bon estat que es poden veure en l'espai que va deixar aquesta demolició, l'actual plaça Vuit de Mara. No obstant això, com a part de la paret mitjana de l'edifici contigu.

La colònia romana de Barcino va ser proveïda d'aigua gràcies a un doble aqüeducte que convergia a l'actual plaça Nova. Un d'ells va portar l'aigua del Besòs del que avui és el municipi de Montcada i Reixach. El segon sembla venir de Collserola. Montcada, a la qual pertanyen els arcs de la plaça Vuit de Mara, va ser construït al segle I i tenia poc més d'11 quilòmetres de longitud.

Les restes de l'aqüeducte romà a la plaça Vuit de Maro

Aquesta infraestructura, essencial per garantir l'arribada d'un flux permanent d'aigua a la ciutat, va estar funcionant fins als segles IX i XI, quan va ser substituïda pel Rec Comtal. Els arcs descoberts el 1988 ocupen uns 20 metres i són de fet l'únic tram supervivent de l'aqüeducte, conservat perquè s'utilitzava com a part de la paret mitjana dels edificis 12 i 14 del carrer Duran i Bas. Ambdós edificis, encara en peu i enderrocats a finals de la dècada de 1980, van ser construïts al segle XIX.

En els últims anys només s'han descobert els fonaments i bases d'algunes de les torres de l'aqüeducte del carrer Magdalenes, així com un tram de canonada al carrer Coronel Monasterio, al barri de Sant Andreu. També s'ha recuperat una antiga cisterna a l'interior de la Casa de l'Ardiaca, on també es pot veure la doble canalació que va confluir a la plaça nova.

Barcelona recuperarà un tram de l'antic aqüeducte romà a la plaça Vuit de Març

La primera Sagrada Família

L'enigmàtica cisterna del Parc Güell

També se sap de l'existència, almenys fins a finals del segle XVIII, d'un tram de l'aqüeducte entre l'actual carrer Trafalgar i Sant Pere de les Puelles.

El descobriment dels arcs de Duran i Bas va ser una sorpresa per als arqueòlegs, que van ser capaços de documentar el mètode que els romans van utilitzar en la construcció de l'aqüeducte.